

Barbora Rakovská
HREBIENOK

ČÍTANIE S POROZUMENÍM

IKAR

HREBIENOK

hrebeň Hrebienok

kefôčka Zuzôčka

štipce

hrebeň Hrebenisko
a sponka Monika

Copyright © 2015 by Barbora Rakovská
Illustrations © 2015 by Zuzana Jakubíková
Design © 2015 by Juraj Šramko
Slovak edition © 2015 by Ikar

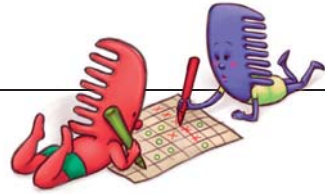
Ilustrovala Zuzana Jakubíková.
Redigovala Vlasta Greschová.
Graficky upravil a obálku navrhol Juraj Šramko.
Vydalo vydavateľstvo Ikar, a. s., Bratislava v roku 2015
ako svoju 4 394. publikáciu.
Prvé vydanie.
Sadzba a zalomenie do strán Juraj Šramko.
Vytlačili TBB, a. s., Banská Bystrica.

ISBN 978-80-551-4302-6

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden slušne vychovaný
Hrebienok. Bol malý, mal desať vysokokvalitných zubov,
aké vždy učešú bez šticovania a rozuzlia aj tie najzamota-
nejšie . Z obchodu na Šampónovej ulici si ho po dl-
hých dňoch strávených na hornej poličke odnieslo dlhovla-
sé blondšavé Janka.

„Škoda, že ľudia nerozumejú hrebeňovej reči. Tak rád by
som sa svojej novej majiteľke poďakoval, že si ma vybrala,“
povzdychol si Hrebienok, keď sa natriasal v krásnej dar-
čekovej cestou do Jankinho . „Juj, ako sa te-
ším na nových kamarátov, na nový domov,“ radoval sa zubáč.

„Sme doma, krásavec, vystupovať,“ vytiahla Hrebienka z malá Janka. „Spolieham sa na tvoje šikovné modré zúbky, nemám rada, keď ma niekto šticuje,“ žmurkla naňho hnedým a otvorila biely šuplík vo svojej ružovej kúpeľni. „Zoznám sa s kefôčkou Zuzôčkou,“ ukázalo dievčatko s úsmevom na rozkošnú kefu. „Správajte sa slušne a nerobte neporiadok,“ napomenula ich Janka s úsmevom. Potom položila Hrebienka vedľa Zuzôčky a zavrela . Hrebienok sa poobzeral po novom domove a už na prvý pohľad mu bol sympatický.

„Ahoj, ja som Zuzôčka. Raz-dva rozčešem všetky

vo a vôbec neťahám. So mnou nevypadne ani jeden vlas!" predstavila sa sebavedome kefa na vlasy.

„Ahoj, Zuzôčka, ja som Hrebienok. Zatiaľ som veľa vláskov nečesal, ale dúfam, že sa osvedčím a nevyženiete ma,“ predstavil sa o niečo skromnejšie a podal Zuzôčke , ako sa na správneho džentlmena patrí.

„Neboj sa, ešte sme z Vlásokova nikoho nevyhnali. Podí, predstavím ťa ostatným,“ chytila Hrebienka za zúbok a namierila si to rovno do centra na promenádu.

Veru, bolo sa s kým zoznamovať! Kúpeľňový , do ktorého malá Janka Hrebienka uložila, bolo nádherné miesto plné sponiek, gumičiek, , , malých i veľkých a a nechýbali ani rôznofarebné koráliky. Vlásokovo malo vlastnú škôlku, školu, dokonca aj kúpalisko.

„Máš ty ale šťastie, Hrebienok, ešte si len prišiel a hneď pôjdeš na ples,“ zapišťala Zuzôčka natešene.

„Aký ples?“ nechápavo vyzvedal jej nový kamarát.

„No predsa Sponkový ples! Je to najväčšia udalosť vo Vlásokove. Každá správna odrátava dni, aby sa mohla na ples vyparádiť,“ vysvetlila.